

ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

У сучасній концепції інтелектуального капіталу підприємства невід’ємним компонентом є індивідуальний інтелектуальний капітал. Актуальною проблемою економічної теорії і практики на сьогодні є розбудова індивідуального інтелектуального капіталу через забезпечення відповідного до вимог ринку рівня компетенцій і знань з використанням сучасних інноваційних технологій при підготовці кадрів для сфери підприємництва.

Вдалу, на наш погляд, модель індивідуального інтелектуального капіталу підприємства, ефективну для визначення векторів його розвитку на практиці, запропоновано О. М. Собко, яка поглиблено розглядає його таксономію крізь призму двох базових складових: капіталу компетенцій і капіталу знань [1]. Погляд на капітал компетенцій як спроможність індивідуума створювати додану вартість за рахунок розвинутої на базі капіталу знань і природних здібностей (таланту) професійної спритності, дозволяє покращити якісний рівень інтелектуального капіталу підприємства.

Щодо практичних аспектів формування індивідуального інтелектуального капіталу як капіталу знань і капіталу компетенцій, то, на нашу думку, цікавим є досвід використання бізнес-симуляцій як інноваційної технології трансферу знань, яка забезпечує підвищення конкурентоспроможності випускників вищих навчальних закладів та покращує можливості їх працевлаштування шляхом відкриття власної справи. Інноваційний метод навчання передбачає використання вивчення ситуацій (*англ. case studies*) разом з бізнес-симуляціями, які представляють наближений до реальності образ функціонування підприємства на ринку. Головною ціллю є поліпшення технологій скерованих на «розвиток підприємницьких

здібностей» серед студентів останнього року навчання, що має покращити їх позиції на ринку праці, а також як потенційних працедавців. Головну ціль досягають через цілі проміжні, до яких відносять: покращення креативності мислення, вміння генерувати думки та ідеї, що підвищить спроможність швидкого реагування на різні економічні проблеми; зміцнення віри в себе у сфері підприємництва [2].

Проведене дослідження презентує практичні результати обґрунтування доцільності формування індивідуального інтелектуального капіталу у майбутніх випускників університетів на основі цього інноваційного методу в рамках тестового Міжнародного проекту „Бізнес-симуляції як інноваційна технологія трансферу знань”, реалізація якого стала можливою завдяки співпраці між Тернопільським національним економічним університетом та Гданським університетом (Республіка Польща). Учасники проекту складали тест перевірки рівня розвитку підприємницьких здібностей («TEST FOR THE BEST. EUROPEAN SKILLS ACHIEVEMENT CONTEST»), розроблений для вищих шкіл з метою коригування їх програм до потреб бізнесу. У результаті в учасників як з польської, так і української сторін було виявлено істотну різницю в рівні підприємницьких навичок поміж студентів різних спеціальностей [2, с. 23]. Також виявилось, що найнижчі рівні характерні представникам неекономічних спеціальностей, що доводить низький рівень навичок для відкриття власної справи після завершення навчання. На старті проекту було зроблено замір фактичного рівня сформованого капіталу економічних знань з дисциплін мікроекономіка, макроекономіка, підприємництво. У результаті реалізації проекту найістотніший результат як у польської, так і української сторони було отримано у частині ключової цілі – підприємництва, що свідчить про ефективність інноваційного проекту трансферу знань (динаміка приросту знань на рівні 30-55 %).

Література:

1. Собко О. М. Інтелектуальний капітал підприємства: концептуалізація-функціонування-розвиток. / О. М. Собко. – Тернопіль: Крок, 2013. – 360 с.
2. Efektywność projektu innowacyjnego testującego „CASE SIMULATOR”. Raport z badań / [Wojciech Bizon, Andrzej Poszewiecki, Paulina Szulc]; [pod red. Wojciecha Bizona i Andrzeja Poszewieckiego]. – Sopot: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, 2013. – 63 p.